

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

*Svetega Antona
Padovanskega*

Leto XXV, številka 580 datum 13. 6. 2021

*Iz župnijskega glasila župnije XYZ ... **NORMALIZACIJA** ...*

Imeli smo praznovanje. In nekje ob deveti uri smo se začeli poslavljeni. Včasih bi vlekli do jutra. Videlo se je, da so praznovanja zdaj drugačna. Ampak, zame je tale virus prišel kar prav. Sem bolj družinski človek. Sem kar rad doma in začel sem se tega zavedati. Ta čas mi je ustrejal. Več sem bil doma.

Situacija glede Covid-19 se trenutno umirja. Bogu hvala. Pri vsakem od nas pušča določena spoznanja. Opažam, da so nekateri ljudje to krizo vzeli kot priložnost, da so se **zavedli in ovrednotili tiste stvari, ki jim veliko pomenijo**. Nekatere je ta kriza popeljala v **malodušje**. Niso se mogli sprijazniti s tem, da se tukaj ne da prav veliko storiti, globalno namreč. Spet drugi so se odkrito zatekli k **jezi in iščejo take in drugačne krivce**.

Zdi se mi, da je najbolj pomembno pri vsem tem, da stvari in občutki ne gredo mimo mene. **Da se zavedam. Ne le dogajanja, ampak predvsem mojega odziva**. Ne vidim rešitve v tem, da se samo odzivam. Če počnem to, bom v tej situaciji vedno samo jezen ali malodušen. Nekdo nekaj reče, napiše – in jaz se odzovem. Nekdo nekaj naredi in – ecola moj besni odziv. Verjamem, da odziv ni zdrava pot, potrebno je **delovati**. To pomeni, da **sam delujem** in to na tistih področjih, **kjer se dobro počutim ... kjer sem živ ... in kjer osebno in duhovno rastem**.

Presenečen sem, kako pogosto ljudje mislijo, kako so dejavni in aktivni, pa delujejo na področjih, kjer se sploh ne počutijo dobro in se samo odzivajo, kjer so nenehno malodušni, jezni ali celo obupani.

Temeljno vprašanje, ki ga zastavlja tale kriza je nedvomno tole: ali se samo odzivam ali delujem ... Ali delam na drugih (zaradi drugih) ali na sebi.

Resnično vam privoščim normalizacijo v tem pogledu, dobri ljudje.

Pon., 14. 6. Valerij	Ob 19. uri za + Franca Kačiča, obl. in očeta Franca
Tor., 15. 6. Vid	Ob 19. uri za + Vido Pungartnik
Sre., 16. 6. Beno	» Dajte nam 30 harmonik, 30 plesov, 30 recitacij, naj opevamo lepoto naše 30-letne države kot opevajo zaljubljeni možje lepoto svojih dragih žena! Naj se ve, da živimo v obljubljeni deželi in da je puščava samo še spomin! Bog blagoslovi Slovenijo! « <i>s. Emanuela Žerdin</i>
	Začetek DEVETDNEVNICE ZA DOMOVINO ob 30. obletnici države Slovenije
Čet, 17. 6. Rajner	Ob 19. uri za + Andreja Gregla
Pet., 18. 6. Gregor	Ob 19. uri za + Alojzijo in Antona Reka
Sob., 19. 6. Marijin spomin	» Krstna sobota « ... Ob 19. uri za + Ivana Klemenca in vse + na Repišnikovem
Ned., 20. 6. 12. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri Bogu in Mariji v zahvalo in priprošnju ob zakonskem jubileju <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Ljudmilo Kristan in vse + Krištanove</i>
Od 20. 6. do 3. 7. bom »zdoma« ...	Ta čas me bosta nadomeščala: g. dekan dr. Ivan Rojnik (02/887 15 07) in g. Marko Drevenšek (02/876 11 77 ali 041/559 549)

DUHOVNIKOV DOPUST

Pred nami so poletni počitniški dnevi in tedni, ko smo tudi duhovniki povabljeni, da si po zavzetem pastoralnem delu, ki je bilo v minulem letu zelo drugačno, vzamemo nekaj časa za počitek in dopust. Jezus sam je razumel učence v njihovem delu in tudi utrujenosti. Povabil jih je na samotni kraj, naj se malo odpočijejo. Treba je najti čas za telesni počitek in tudi čas za duhovno poživitev na duhovnih vajah. To je možno najti v vseh obdobjih leta, vendar je poletni čas za to še najprimernejši. Prav zaradi posebnih zahtev in obremenitev, ki smo jih doživljali v minulem pastoralnem letu, je čas za primeren dopust še bolj potreben.

Ob načrtovanju dopusta in duhovnih vaj pa se je treba zavedati, da smo tudi v tem času odgovorni za župnijo. Zato naj vsak duhovnik v času dopusta in duhovnih vaj poskrbi, da bodo župljani vedeli, na koga naj se obrnejo za previdevanje, pogreb in druge nujne zadeve. Najbolje je, da nadomeščanje za nujne zadeve kot tudi za svete maše v župniji poiščete v okviru svoje dekanije. Prav je, da dekan ve, kako lahko v času dopustov pride v stik z duhovnikom, ki je na dopustu.

Želim vam blagoslovljene počitniške dneve tako na dopustu kot tudi v župniji! Naj vam Gospod podeli obilo telesnih in duhovnih moči ter zdravja v služenju Božjemu kraljestvu! *msgr. Stanislav Zore OFM, nadškof*

<p>Ned., 27. 6. 13. NEDELJA MED LETOM</p>	<p>Ob 8. uri za + Martino Jamnik <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za vse + Pušnikove</i></p> <hr/> <p><i>Z vami bo duhovnik iz salezijanske skupnosti v Mariboru</i></p>
--	---

Ob 30 letnici samostojne Slovenije se zahvaljujemo Bogu za veliki dar Božje ljubezni, da moremo živeti v svoji državi in jo upravljati. **Smo majhen narod**, sredi drugih velikih narodov, vendar **trdoživ, delaven in nosilec Božjega blagoslova**. Zato smo tudi **čudežno preživeli in ohranili našo kulturo, vero ter druge vrednote**. Z njimi smo se postavili pred svetovno javnostjo.

V tem času doživljamo prehod iz mnogo etnične Jugoslavije in njene komunistične diktature v demokracijo ter prečiščenje naroda in odnosov. Znašli smo se med življenjem in smrtjo, zato se s prošnjo obračamo h Gospodu, da bi **obnovili vrednote življenja in človeškosti**. Mnoga preroška znamenja kažejo, da Božja previdnost kliče zlasti nekdanjo krščansko Evropo, da se spreobrne in zaživi iz svojih korenin. Zato prosimo Gospoda za **milost spreobrnjenja, da mu bomo zaupali ter z njim živeli kleno, pošteno in delavno, da bomo zmerni in budni presojali čas, naj nas reši tolikih oblik zla in poživi vero v njega, ki je edini Odrešenik**.

Mati Marija in sveti Jožef naj nam izprosita blagoslov, da bo v družinah in skupnostih vladala ljubezen, veselje in odprtost za življenje. Potem bomo mogli iti s pogumom v nove čase. *Uvod v Devetdnevnico za domovino ...*

<p>Ned., 4. 7. 14. NEDELJA MED LETOM</p>	<p>Ob 8. uri za + Terezijo Turner</p> <p style="text-align: right;">Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Dušana, Petra in Frančiško Kovač</p>
--	--

Bili smo blagoslovljeni, zato smo obstali skozi mnoge preizkušnje.

Ves tek narodne zgodovine kaže, da smo bili blagoslovljeni s posebnim Božjim varstvom. Drugače ne bi preživel kot tako majhen narod. Nekateri večji narodi so se v zgodovini utopili. Pogled čez stoletja razkriva neko obljubo življenja, ki nas je spremljala od izvirov in skozi preizkušnje do današnjih dni. Čeprav so obeti glede rodnosti, vere in sloge precej klavni.

Živost naroda je temeljila na zdravem družinskem, vaškem in župnijskem življenju. Skoraj nismo imeli meščanstva in plemstva, imeli pa smo plemenite duhovnike in nekatere škofe, ki so se z vsem srcem zavzeli za razvoj in povezanost naroda. Ne moremo se pohvaliti z velikimi znanstveniki, kulturni, prav tako ni bilo pomembnih politikov, ekonomistov, bankirjev. Toda ljudstvo je šlo naprej skozi čase. Vzcveteli so menihi in teologi, dobili smo Trubarja, Prešerna in Cankarja, prav tako Plečnika in velike glasbenike. Nastala je univerza, izoblikovala se je politika in zlasti socialna skrb za naše ljudi. Med škofi sta naredila veliko narodno delo Anton Martin Slomšek in Frančišek Sedej. Nekateri duhovniki so se zapisali v jedro slovenske kulture: pisatelj Fran Saleški Finžgar in Simon Gregorčič, Stanko Premrl je uglasbil slovensko himno, Stane Kregar je popeljal krščansko umetnost v sam vrh nadrealizma. V najnovejšem času je p. Marko Rupnik veliki apostol lepote in liturgične umetnosti v svetovnem merilu. Duhovniki in Cerkev so stali ob narodu v težkih preizkušnjah zasedbe Primorske in Prekmurja, tudi na Koroškem so odigrali veliko narodno delo. V času komunizma so slovenski katoličani veliko pretrpeli, vendar so ohranili živ stik z narodnimi koreninami in krepili družine za obnovo ter poživitev naroda. Država namenja velika sredstva različnim ustanovam, kljub temu so katoliške župnije še vedno glavni podpornik in nosilec narodnega življenja. To se je pokazalo skozi čas komunizma. Ob nastopu osamosvojitve je bila katoliška Cerkev skupaj s kulturniki in misleci eden glavnih podpornikov ter varuhov tega plemenitega dogajanja. Mnoge molitve in prošnje so bile uslišane. To se še vedno odvija in se bo moralo še okrepiti. *Iz: Devetdnevnice za domovino ...*

Pon., 5. 7. CIRIL IN METOD	Ob 19. uri za + Zdenko Skočir
Tor., 6. 7. Marija Goretti	Ob 19. uri Bogu in Devici Mariji na čast za dušni mir in blagor darovalca/ke ter za dobro okrevanje
Sre., 7. 7. Anton Zaccaria	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Čet, 8. 7. Kilijan	Ob 19. uri za + Erno Pušnik
Pet., 9. 7. Avguštin Zhao Rong	Ob 19. uri za + Marijo in Jakoba Miheliča
Sob., 10. 7. Marijin spomin	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Ned., 11. 7. 15. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za + Marijo in Viktorja Fišingerja ter vse + v družinah Rihter <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu Za vse + Žebrekove in Marijo Ovčar</i>

Bomo posredovali zanamcem vero in življenje?

Nekateri starši in duhovni voditelji ter misleci si postavljajo vprašanje, **če bomo posredovali vero in življenje na nove rodove**. Nekaj časa so močno propagirali pomen osebne odločitve in stavili v ozadje vlogo tradicije ter družinskega blagoslova. Oboje je potrebno, pomembno je, da se to prenese novim rodovom kot najbolj dragocena izkušnja in naloga, ki jo morajo uresničiti in po njej živeti. V modernem času se je spremenilo okolje, ki po sebi ne podpira vere in celovitega življenja. Brezbožni komunizem je kar naprej ponavljal, da je vera utvara, s katero zavajajo ljudstvo. Danes je morda bolj prisotna misel, da je verovanje v Boga nekaj otročjega in preživelega. Ljudje ohranjajo določena izročila, ne predajo pa vere in odprtosti za življenje. Vera v Boga in njegovo ljubezen je dar, ki ga moremo sprejeti in z njim celovito oblikovati svoje življenje. Hudič je že od vsega začetka želel odtrgati ljudi od zaupanja v Boga in brez njega zgraditi raj na zemlji. Kjer ni vere, tudi usiha življenje in upanje. Nekatero države so na tem, da prepustijo svoje kulturne svetinje in gospodarske dosežke drugim ljudstvom, ki so ohranila duhovno zdravje in življenje. Tako je bilo po zatonu antične civilizacije in tako bo tudi z našimi narodi ob zatonu civilizacije, ki je zrasla na temelju

francoske revolucije, odprave osrednje vloge Boga in enostranskega poveličevanja človeka.

Epidemija koronavirusa nam je še bolj očitno pokazala, da smo krhki in da so majave sanje v vsemogočnost znanosti, tehnike in svetovnega reda. Znašli smo se na tleh kot veliki reveži in moramo vedno bolj jasno priznati, da potrebujemo izvir ter podporo Boga. Kjer je to, je tudi upanje in moč za napor ter nove korake. Kroženje v svoji lastnem obzorju in brez Boga je kratko, dolgočasno in brez učinka.

Med izpolnitvami v življenju je zavest, da smo mogli predati zaklad življenja in vere novim rodovom, da starši vidijo vnuke, ki zaupajo v Božje varstvo in zdravo rastejo po krščanskih vrednotah. To pomeni, da si gradijo življenje in družine na temelju Božje ljubezni, da so delavni in človeški ter da se jih ne dotakne črnogledost in dvom. Tega blagoslova potrebuje tudi naša domovina in vse naše življenje. Bog je nekdanj obljubil Abrahamu, da če bo veroval in zaupal, bo blagoslovljen in bo postal oče velikega naroda. Tudi nam velja ta obljuba in je ne smemo prezreti. *Iz: Devetdnevnice za domovino ...*

MOLITEV ZA DOMOVINO ob 30-letnici države Slovenije

Gospod Bog,

ob 30-letnici države Slovenije slavimo tvojo dobroto.

Zahvaljujemo se ti za vse Tvoje milosti in varstvo.

Naj bomo ponosni na svoje korenine, iz njih živimo in rastemo.

Sveti Duh, podeli nam zdravo pamet in ustvarjalni pogum!

Emanuel – Bog z nami, obvaruj nas vsega,

kar ogroža naše telesno, duševno in duhovno zdravje.

Mati Marija in sv. Jožef, izprosi milost našim družinam,

da bodo odprte za življenje in šole ljubezni za nove rodove.

Amen.

PONIŽNI, VENČANI Z ZMAGO

Zgodovinar Jože Dežman je v enem izmed uvodnikov revije SLO, slovenski zgodovinski magazin, **pisal o Slovencih kot narodu zmagovalcev**. Slovenci radi o sebi razmišljamo melanholično ... radi se vidimo kot hlapci teh ali onih sosedov ... znana pesnica nas ne brez razloga omalovažujoče imenuje *Slovencelji*. Redkeje, morda le na kakšnih državnih proslavah in v narodnostno usmerjenih medijih, pa o sebi spregovorimo kot o zmagovalcih. Nismo

zmagovalci nad nekim drugim narodom, vojaška ali ekonomska sila nismo nikoli bili, smo pa **zmagovalci nad usodo**. V zgodovini bi se bila lahko primerila malo drugačna geopolitična konstelacija ... nekoliko hujši vdor Turkov ... močnejša oblika kuge ... neki dramatičen zasuk v rabi jezika ... in že bi nas lahko ne bilo več.

Smo številčno majhen narod, ki je bil ves čas odprt v svojo sosesčino ... odprt za priseljevanja ... pod vplivom večjih narodov ... svojo narodno zavest pa je oblikoval počasi. Če bi kot majhen narod živeli na otoku ali v globokih neodkritih pragozdovih, bi nam bilo lažje ohraniti jezik in sebe. A slednje nam je uspelo na geografsko zelo prepišni točki in v metežu velikih zgodovinskih sprememb, ki so se zadnje tisočletje dogajale v Evropi. **Krona naše vztrajnosti, vzdržljivosti, tudi določene upornosti pa je samostojna država Slovenija, ki smo jo razglasili pred tridesetimi leti. Naziv zmagovalci je zato upravičen. Upravičen je tudi naš nacionalni ponos.** Majhni smo, a smo. Nimamo velikega geopolitičnega vpliva, a **štejemo**. Ne poplavljam s svojimi gospodarskimi in kulturnimi izdelki, a **damo svoj prispevek**. **Ponos** ne sme zdrsniti v nadutost in nacionalizem, temveč naj bo **sopotnik zahvale**.

Občutek kolektivne hvaležnosti je že na pol presežnostni in religiozni občutek. S psalmistom lahko Slovenci ob tridesetletnici naše države rečemo: **»Zahvaljeval se ti bom v velikem zboru, v mogočnem ljudstvu te bom hvalil«** (Ps 35,18). Hvaležnost torej, da si v **»velikem zboru«** in v **»mogočnem ljudstvu«**, pri čemer lahko alegorično to dvoje razumemo kot skupnost evropskih narodov in sploh vseh narodov. **Enakopravni člani te skupnosti smo ... to je velik dar. Ni bilo samoumevno, da bomo tu, kjer smo ... od tod hvaležnost.**

Občutek za presežno in religiozno se Slovencem ob tridesetletnici države lahko zbudi še ob motrenju zgodovine, ki jo kristjani seveda motrimo z vernimi in teološkimi očmi. Zelo **»slovenski«** je psalmistov vzklik: **»Zakaj Gospodu je po volji njegov ljudstvo, ponižne venča z zmago«** (Ps 149,4). **Narod zmagovalcev smo**, vendar ne zaradi naše ekonomske moči in geostrateške veličine, še manj zaradi nadutosti in prepotentnosti, temveč zaradi naše **ponižnosti**, se pravi, zaradi **našega realizma in skromnosti ... zaradi vztrajnosti ... pripadnosti drug drugemu ... zvestobe sebi v vsakdanjih rečeh ...** med katerimi je seveda na prvem mestu **slovenska beseda**. To držo je Bog, ki je gospodar zgodovine, venčal z zmago.

p. mag. Branko Cestnik CMF, urednik revije Cerkev danes in župnik na Frankolovem

V razmislek ...

"Kdor ljubi ljudi, ljubi tudi njihovo veselje," je zapisal Dostojevski. Kako težko se je veseliti z veselimi! To je bila težava prvega Adamovega potomca Kajna. Ni se mogel veseliti, da je Bog sprejel daritev njegovega brata Abela. Ni ljubil bratovega veselja ...

Zavist, nevoščljivost, ljubosumnost - tri imena za čutenje, ki se tako pogosto prebujata v nas. Zaradi primerjanja z drugimi. *Kdo je večji, pametnejši, močnejši, lepši?* S tem vprašanjem so se pogosto ukvarjali tudi Jezusovi učenci, celo med zadnjo večerjo ...

Če gre drugemu dobro, sem žalosten, ker meni ne gre tako dobro ... Če drugi kaj lepega doživi, me razjeda zavist, ker se mi zdi, da sem za nekaj prikrajšan ... Če se drugi veseli, mu zavidam njegovo veselje, ker ga nimam tudi jaz ...

Delamo napačno sodbo. Kakor Kajn: Če Bog ljubi brata Abela, mene ne ljubi. Ubil bom brata, pa bo vsa ljubezen zame. Zavist je vedno posledica napačne sodbe, ki jo naredimo v sebi o sebi ...

Prilika o čebulici, ki jo najdemo v **Bratih Karamazovih**, iz katerih je vzeta tudi uvodni navedek, med drugim govori tudi o zavisti.

Nekoč je živela neka babnica, hudobna, da ji ni bilo para, in je umrla. V svojem življenju ni naredila niti enega dobrega dela. Zgrabili so jo hudiči in jo vrgli v ognjeno jezero. Njen angel varuh je stal zraven in razmišljal: **"Ko bi se le spomnil kakšnega njenega dobrega dela in ga povedal Bogu."**

Spomnil se ga je in rekel Bogu: **"Na vrtu je izpulila čebulico in jo dala baračici."**

In Bog mu je odgovoril: **"Potem pa vzemi to čebulico in jo pomoli babi v jezero. Naj se je oprime in se izvleče. Če jo izvlečeš iz jezera, naj pride v raj, če se bo pa čebulica pretrgala, naj ostane tam, kjer je."**

Angel je stekel k babnici, ji pomolil čebulico in rekel: **"Na, baba, primi se in se potegni ven."**

Začel jo je previdno vleči in jo je že skoraj vso izvlekel, toda ko so drugi grešniki v jezeru videli, da jo vlečejo ven, so se je začeli vsi oprijemati, da bi z njo vred izvlekli tudi njih. Ampak babnica je bila sila hudobna in jih je začela brcati z nogami: **"Mene vleče ven, ne pa vas, to je moja čebulica in ne vaša."**

In takoj ko je to rekla, se je čebulica utrgala. Babnica je padla v jezero in gori tam še dandanes. Angel pa je zajokal in odšel.